

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte –Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dorina Dilion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013 în cauza penală în privința lui

Luca Vasile Ilie, născut la 13 ianuarie 1958, originar și domiciliat în s. Vînători, r-nul Nisporeni;

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

- 1. 12.09.2012– 19.12.2012 (prima instanță)*
- 2. 26.01.2013 –12.03.2013 (instanța de apel)*
- 3. 29.10.2013 –15.01.2014 (instanța de recurs ordinar);*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 19 decembrie 2012, **Luca Vasile** a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă a părții vătămate Dobrovicenu Chiril a fost admisă parțial, cu încasarea de la inculpatul Luca Vasile a prejudiciului material în mărime de 2 850 (două mii opt sute cincizeci) lei și a celui moral în mărime de 30 000 (treizeci mii) lei.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate a constatat că, Luca Vasile, la data de 21 septembrie 2011, în jurul orelor 14:30, conducând pe un drum din pădurea s. Căbăiești, r-nul Călărași, camionul de model „GAZ-53”, cu n/î NSAD 969, care-i aparține cu drept de proprietate și care avea construcția modificată prin înlocuirea motorului de la „GAZ-53” cu motorul de modelul „MMZ” de la tractorul de model „MTZ”, cu modificarea sistemului de frînare din care a fost exclus amplificatorul de vacuum, încălcând cerințele pct. 122 alin. (1) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează că „este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice și anume este modificată construcția sistemului de frînare”, manifestând imprudență, exprimată prin încrederea exagerată în sine, dându-și seama că acțiunile sale ar putea provoca consecințe sociale periculoase, dar fiind predominant de ideea nechibzuită că ele vor putea fi evitate, încălcând grav cerințele pct. 10 și pct. 45 subpct. 1), lit. a), b) ale Regulamentului menționat mai sus, care-l obligau „să conducă vehiculul cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, de dexteritatea în conducere, care i-ar fi permis să prevadă situațiile periculoase, de starea tehnică a vehiculului, condițiile rutiere și de situația rutieră”, nefiind atent la trafic și neținând cont de starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, a încercat să pornească motorul camionului prin deplasarea acestuia în pantă, în direcție inversă, fapt care a dus la fractura arborelui planetar al punții din spate a camionului ca rezultat a acțiunii „momentului motor excesiv”, nu s-a isprăvit cu conducerea și a răsturnat camionul într-un șanț alături de drum. Ca urmare a accidentului provocat, părții vătămate Dobrovicenu Chiril, care se afla în caroseria camionului i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

2.1. În motivarea sentinței, prima instanță a menționat faptul că, reieșind din declarațiile inculpatului și totalitatea probelor prezentate în ședințele de judecată, instanța a concluzionat că vina inculpatului a fost pe deplin dovedită, iar acțiunile lui urmau a fi încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal - *încălcarea regulilor de circulație sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este una gravă, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, este persoană cu dezabilitate severă, nu a fost atras la răspundere penală, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de faptul că infracțiunea comisă este considerată drept una din imprudență și a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și cu admiterea integrală a acțiunii civile a părții vătămate și încasarea în folosul ultimului a pagubei materiale și morale în mărime de 80 000 lei.

Apelantul a menționat faptul că prima instanță, la aplicarea măsurii de pedeapsă inculpatului, incorect nu a apreciat ca circumstanță agravantă faptul că partea vătămată, în rezultatul infracțiunii săvârșite de acesta, a devenit persoană cu dezabilitate severă, la fel, incorect nu a admis integral acțiunea civilă a părții vătămate, micșorînd suma cheltuielilor pentru tratament a părții vătămate, care a suferit mai multe intervenții chirurgicale, achitate din contul său personal;

- partea vătămată Dobrovicenu Chiril, care, la fel, a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă reală cu închisoare și să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată, cu încasarea prejudiciului material în mărime de 26 000 lei și a celui moral în mărime de 54 000 lei;

- avocatul Nogai Boris, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului din motiv că, fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

În motivarea apelului a fost invocat faptul că inculpatul, cînd a început deplasarea în urmă cu automobilul care-i aparține, a luat toate măsurile de precauție ca nimeni să nu fie în spatele automobilului și pe caroserie, cauza accidentului fiind defectarea arborelui planetar (a axei), fapt ce nu a putut fi prevăzut de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Nogai Boris, declarat în numele inculpatului.

Au fost admise apelurile procurorului și al părții vătămate Dobrovicenu Chiril, casată parțial sentința, în latura civilă și a fost încasat de la Luca Vasile în folosul părții vătămate prejudiciul material în mărime de 2 929 (două mii nouă sute douăzeci și nouă), 66 lei - cheltuieli suportate la procurarea medicamentelor pentru tratament și echivalentul sumei de 1 400 (una mie patru sute) euro în lei moldovenești la momentul executării hotărârii - cheltuielile suportate pentru fixarea sistemului coloanei vertebrale de către SC „Agronmed” SRL București, România.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În recursul ordinar declarat de avocatul Dilion Dorina, în numele inculpatului, fiind invocat ca temei de declarare a recursului pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal din motiv că, reieșind din probele prezentate și cercetate atît în cadrul judecării cauzei în prima instanță cît și în cea de apel, vina inculpatului nu a fost dovedită, acesta a luat toate

măsurile de precauție posibile la acel moment ca nimeni să nu fie pe caroserie, el nu putea să prevadă urmările prejudiciabile produse.

Recurentul menționează că consecințele accidentului sunt în legătură cauzală directă cu acțiunile părții vătămate, concomitent lipsind legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului și urmările survenite.

Astfel, în cazul dat persistă un caz fortuit reglementat de art. 20 Cod penal, fapt ce denotă pronunțarea unei soluții de achitare în privința inculpatului.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, din care se întrevede încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, avocatul invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, instanța de recurs constată că, argumentele din recursul avocatului în numele inculpatului sunt neîntemeiate, iar decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui **Luca Vasile Ilie** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei, în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 3 ani, să fie justă și întemeiată.

În susținerea acesteia, instanța de apel corect a respins argumentul avocatului despre nevinovăția inculpatului, el fiind combătut prin materialele cauzei și anume, prin declarațiile părții vătămate Dobrovicenu Chiril, ale martorilor Starciuc Gheorghe, Rotari Alexandru și Fomin Nichifor, al expertului Țurcan Valeriu, acestea fiind consecutive, corelează între ele și sunt în coraborare cu procesul- verbal de cercetare la fața locului din 06 ianuarie 2012 (vol. 1, f.d. 66-67, 68-70); procesul- verbal de confruntare între Luca Vasile și partea vătămată Dobrovicenu Chiril (vol. 1, f.d. 130-131); procesul- verbal de examinare a obiectului din 23 decembrie 2011 (vol. 1, f.d. 57, 58-64); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive (vol. 1, f.d. 65); procesul- verbal de

verificare a declarațiilor inculpatului Luca Vasile la locul infracțiunii (vol. 1, f.d. 77-78); raportul de expertiză medico-legală nr. 189 din 23 decembrie 2011 (vol. 1 f.d. 29-30); raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1173 din 01 iunie 2012 (vol. 1, f.d. 119-122).

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanța corect a concluzionat că vina inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal pe semnele: *încălcarea regulilor de circulație sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății* - este dovedită pe deplin, just apreciind critic depozițiile inculpatului Luca Vasile, considerându-le ca o metodă aleasă de ultimul pentru a evita răspunderea penală, deoarece ele sînt combătute în totalmente de ansamblul de probe administrate.

Din aceste considerente, nu pot fi reținute ca fiind întemeiate afirmațiile recurentului înaintate în favoarea inculpatului, mai mult ca atît, argumentele invocate referitor la procedura de apreciere a probelor țin de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

Sunt întemeiate constatările instanței de apel precum că argumentele recurentului se combat prin însăși declarațiile inculpatului date în cadrul cercetării judecătorești, unde ultimul a confirmat faptul că, înainte de a porni mașina prin viteza din spate, nu a controlat și nu s-a convins el singur, personal că în caroserie nu era nici un om. Vreo doi oameni coborîseră din caroserie, iar cîtiva rămăsese, cărora el singur le-a spus să rămîna în caroserie pînă a porni motorul în viteza din spate.

Afirmațiile recurentului, precum că inculpatul le-ar fi spus persoanelor aflate în caroseria camionului să coboare înainte de deplasare, instanța de apel corect le-a apreciat ca o poziție de apărare luată cu scopul de a evita răspunderea penală, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine faptul că, Luca Vasile a exploatat un mijloc de transport care avea construcția modificată prin înlocuirea motorului de la „GAZ-53” cu motorul de model „MMZ” de la tractorul de model „MTZ”, cu modificarea sistemului de frînare din care a fost exclus amplificatorul de vacuum.

Prin urmare, afirmațiile recurentului, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția ultimului în săvârșirea infracțiunii imputate.

În acest context, Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei lui Luca Vasile pentru infracțiunea comisă, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal și astfel, corect a ajuns la concluzia despre menținerea sentinței în latura penală.

La fel, sunt juste concluziile instanței de apel în partea admiterii parțiale a acțiunii civile, cu încasarea de la inculpat în folosul părții vătămăte a pagubei

materiale în mărime de 2 929,66 lei și echivalentul sumei de 1 400 euro, care au fost confirmate prin bonurile de plată și prin factura profarma.

Totodată, instanța de apel întemeiat a menționat că mărimea compensației pentru cauzarea prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor fizice sau psihice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare aduce satisfacție părții vătămate.

Astfel, conform art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, fapt ce corect l-a determinat să ajungă la concluzia, că suma de 30 000 lei este echitabilă și reală. Mai mult ca atât, instanța de recurs, reține, că prima instanță, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, a ținut cont atât de gravitatea suferințelor psihice și fizice, provocate în urma încălcării regulilor de circulație sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, în speță Luca Vasile, astfel, instanța de apel corect a menținut dispozițiile sentinței în partea încasării prejudiciului moral.

Mai mult ca atât, argumentele reținute de recurent au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar aceasta, respectând prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, just respingându-le.

În asemenea condiții recursul avocatului urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dorina Dilion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013 în cauza penală în privința lui *Luca Vasile Ilie*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 februarie 2014.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Constantin Alerguș

**Copia corespunde originalului
Judecător:**

Ghenadie Nicolaev

